

CHASE

Handverkið var gott og eisini ljóðið. Men originaliteturin vantar hjá "Chase", sum hevur hug at royna seg uttanlands. Útselt var til konsertina í Badmintonhøllini mikukvöldið. Teir høvdu bara tvey heimagjörd løg, hava ikki havt stundir at leggja hini til rættis.

H A S E it

Ongin blokkur!

Ein dupult leiting í lummumum gevur onki úrslit. So er at taka til tey góðu ráðini, sum ikki altíð eru dýr. Á hallargólvum liggur pappir, sangheftið frá 25-ára veitsluni hjá Fróðskaparsetri Føroya. Tað kann brúkast.

Klokkan er farin av úggju "mikukvöldið fyrri Kristi himmalsferðardag", sum útvarpskunngerðin í reklamuháminum ljóðaði. Uttan fyrri Badmintonhøllina í Gundadali eru fólk, ikki so nógv, tey flestu langt niðan fyrri 20 ár. Úr einum bilstereo dundrar heavyrokkur. Onkur hevur kenning. Ein hundur, sum sníkti seg inn í høllina, verður borin út aftur. "Ársins rokkkonsert" verður her í kvöld.

Myrkt er í høllini, góð hundrað fólk eru komin. Ljósini á pallinum og torninum mitt í høllini verða roynd. Á pallinum gongur onkur úr "the stagecrew" og hálar í leidningar. Soleiðis byrja allar rokkkonsertir: als ikki stundsliga og millum ljóðfari og hátalarar á pallinum hála ungir álvarsligir menn leidningar sundur og seta teir saman aftur. Er hetta neyðugt, ella er hetta bara fyrri at síssa ótíðilíki fólk í salinum at lata okkurt henda á pallinum, tá orkestrið hevur so góða tíð? Ikki veit eg.

ROYKUR OG BUMBUR

Klokkan er næstan hálvgrum ellivu, tá nakrir menn við gittarkassum koma gjøgnum myrkt við beinari kós móti pallinum.

"Farið nú og spælið", rópar onkur eftir teimum. "Tað akademiska korteríð", svarar ein. Og stovu-rokkurin av bandinum fyllir framvegis høllina betur enn spentu áhoyrararnir. Nokur eru komin fyrri at hoyra og uppliva besta føroyska rokkbólkin,

nøkur fyrri at vísa seg og hitta onnur, nøkur, tí tað er rúmligari at boyggja fløskuarmin í einari høll enn í einum bili.

Tvær gentur valsa framvið. Ein vodkafloška ferðast millum nakrar hendur. Framman fyrri pallin savnast vinir og kenningar og rúgv viðhaldsfólk hjá "Chase". Tey biða eftir tekninum av pallinum í erva. Og tað kemur endiliga, kl. 22.45, verður bandspælarin sløktur og Lehnert, Mikkjal, Niclas, James, Mark og Edmund taka við. Í ísroyki, ljóskastarum og ljósbumbuglæmum koyra teir á í góðan hálsan annan tíma. Eina løtu er Niclas einsamallur við gittarinum, meðan hinir fáa sær "eina ísakalda øl".

Juhugenturnar Anette og Vivian hómast aftanfyrri í roykinum og hoyrast av og á.

FYRSTU FERÐ

Kraftur er í tónleikinum. Handverkið er gott, ljóðið er gott, men tú saknar originalitetin, sum krevst fyrri at eitt rokkorkestrum skal líkjast burtur úr rúgvuni. Tú saknar lívliga pallframförsuna. Sangarin Edmund roynir av og á at fáa lív í fleiri áhoyrarar enn teir trúgvu beint undir pallinum.

"Chase" hevði bara tvey heimagjörd løg.

"Vit hava allir so nógv at gera, at ongin hevur tíð at seta seg niður og arrangerað lögini, vit gera" segði sangarin og so kom "Two Hearts", annað heimagjörda lagið kryddað við trimum dansigentum í hvítum tricots, sum ikki høvdu tað lætt á tí lilla plássinum, eftir var til teirra á pallinum. Og lagið hevði saktans klárað seg uttan. Men spell, teir hava so nógv at gera.

Hitt heimagjörda eitur "Fyrstu ferð". Tað eigur Niclas, "HB-spælarin hjá okkum", segði Edmund.

"Eg haldi lagið er um fyrstu ferð, tú gert tað ljóta...".

Annars spældu teir kend og minni kend løg hjá øðrum. Edmund greiddi soleiðis frá tí eina:

"Tá eg siggi eina reklamu fyrri cowboyskur í MTV, blívi eg so graður, at eg noyðist at reisa meg og banka høvðið sjei ferðir í veggini". Soleiðis!

Men tá James spurdi, um hann skuldi syngja "Bygdaball", fekk hann tveyhundrað neiðiiii!!!! aftur í høvðið.

MOTOR- SÚKKLA

Kristusi nýttist onki akfar, tá hann fór til Himmals. Men tá mikudagurin endaði og Kristi Himmalsferðardagur byrjaði í Gundadalshøllini, kom Edmund inn á pallin á einari motorsúkklu.

Og rokkurin helt fram og endaði við frálíka lagnum hjá D.A.D., "I'm Sleeping My Day Away".

"Chase" takkar fyrri seg og fer av pallinum, men kravið úr salinum er "um aftur, um aftur!" Og so koma teir aftur og í endaspurtinum er fyrsta linjan í tjóðsanganum mitt í streingjarokinum.

Føroyski tjóðsangurin. Hetta var, eftir føroyskum viðurskiftum, ein rimmar konsert. Tónleikurin var góður, men showið var ikki betri enn hampiligt. Har var meira fyrri oyru enn eygu. Og originaliteturin vantar. Í øðrum londum, Danmark og Íslandi til dømis, eru hundræðals orkestrum sum "Chase".

Men "Chase" ætlar nú at hava eina eftirmering. Konsertin mikudagin skal eisini brúkast til at fáa ymiskt upp á pláss. Hon er tikið upp á sjónband. Og nú fara teir at gera lögini, teir eiga, líðug, so teir kunnu hava tey við sær, tá teir fara uttanlands at royna seg. Fyribils eru Danmark og Ísland á skránni.

Klokkan er hálvgrum eitt hósnátt. Gundadalshøllin tømist. Nú eru kenningar klokkan tiggju vorðnar til rús og fleiri eru komnar afturat. Duravörðarnir hava fullar nevar av atgongumerkjum. Útselt var, 900 fólk høyrdu "Chase". Tey síðstu 400 atgongumerkini vórðu seld úr vindeygnum við dyrnar. Føroyskur rokkur er ikki bara undirskotsbandil. Eg stingið sangheftið við MTV-søguni hjá Edmundi Jacobsen millum

"Tit, sum í fjøru fóru" hjá Hans Andreasi Djurhuus og "Vaknaður vársins songur" hjá Jens Dam Jacobsen í lumman og spáki við suði í oyrunum oman í Varðagøtu 2.

Og akademiska kvöldmálitið sunnukvöldið var havtaska í heitari eggjasós við tomat og lambasteik við grønmeti og móti morgni súpan, stendur eisini, prentað, í "blokkinum" hjá mær.

hd

